

Holodomor w Gazie

Wszyscy moi przyjaciele w Gazie opowiadają tę samą historię: rynki są puste, po prostu **nie ma jedzenia**. Nawet dla tych, którzy mają pieniądze.

Głód w Gazie: Katastrofa wywołana przez człowieka

To, czego obecnie doświadczają ludzie w Gazie, nie jest kryzysem humanitarnym, lecz celowo wywołaną katastrofą. To nie tylko głód, to **głód użyty jako broń**. Światowy Program Żywnościowy (WFP) podaje, że 100% z 2,1 miliona mieszkańców Gazy zmaga się z ostrym brakiem bezpieczeństwa żywnościowego, z czego 495 000 osób znajduje się w stanie katastrofalnego głodu według stanu na lipiec 2025 roku. Rzeczywistość stojąca za tymi liczbami jest taka, że wszyscy w Gazie w tym momencie głodują. Ludzie są już wychudzeni po 21 miesiącach wcześniejszych trudności. Wielu dorosłych straciło 50% swojej masy ciała, a dzieci, których rozwijające się organizmy potrzebują stałego dopływu energii, białka i innych składników odżywczych, są ledwo rozpoznawalne jako ludzie. Ich ręce i nogi są szkieletowe, często cienkie jak gałązki, z niewielką ilością mięśni lub tłuszczu i kruchymi kośćmi. Ich tułów jest wychudzony, żebra wystają ostro spod napiętej skóry. Głowy wydają się nieproporcjonalnie duże, z zapadniętymi twarzami – oczy głęboko zapadnięte w oczodołach, kości policzkowe wyraźne, a podbródki niedorozwinięte, pozbawione gęstości kostnej, mięśni czy tłuszczu.

Całkowita blokada Gazy przez Izrael, narzucona przez premiera Benjamina Netanjahu, ministra obrony Izraela Katza i ministra finansów Bezalela Smotricha od 2 marca 2025 roku, wyniosła ten horror na nowy poziom. Żadna pomoc humanitarna, jedzenie ani leki nie zostały dopuszczone do dwóch milionów ludzi żyjących na tym obszarze przez 141 dni. Niedawne oczekiwania na przybycie pomocy – wywołane tajną umową między UE a Izraelem – skłoniły kupców do uwolnienia ostatnich zapasów. Ale pomoc nigdy nie nadeszła. Półki opróżniły się w ciągu jednej nocy, a głód opanował region. Na rynkach nie ma jedzenia, nawet dla tych, którzy mają pieniądze z udanych kampanii crowdfundingowych. Nie ma mąki, soczewicy, warzyw ani mleka dla niemowląt. Ludzie dosłownie padają na ulicach z głodu. Pozostałe szpitale nie radzą sobie z napływem pacjentów cierpiących na ciężkie niedożywienie, a nie mają ani jedzenia, ani TPN (całkowitego żywienia pozajelitowego), by ich leczyć. Nawet lekarze i pielęgniarki głodują w tym momencie – ale pracują, jak długo mogą.

W odróżnieniu od historycznych oblężeń, takich jak to w Stalingradzie, Izrael kontroluje wszystkie granice i przejścia. Nie ma przemytu ani drogi ucieczki dla ludzi w Gazie. Dwa miliony ludzi są głodzone na śmierć na oczach świata. To nie jest samoobrona, to kampania **eksterminacji**, przeprowadzona z zimną, wyrachowaną intencją i przy współudziale większości zachodnich rządów i mediów.

Naruszenia prawne: Ludobójstwo w świetle prawa międzynarodowego

Działania Izraela są jawnym naruszeniem międzynarodowego prawa humanitarnego (IHL). Artykuł 54 Protokołu Dodatkowego I do Konwencji Genewskich zakazuje ataków na obiekty niezbędne do przetrwania cywilów – żywność, wodę, tereny rolnicze. Izrael zrównał z ziemią pola uprawne Gazy, zakazał ludziom łowienia ryb, a nawet pływania pod groźbą śmierci, i zniszczył zarówno infrastrukturę wody pitnej, jak i kanalizacyjną, w tym rury i zakłady odsalania. Artykuł 7 Statutu Rzymskiego klasyfikuje „eksterminację” jako celowe powodowanie śmierci przez odmowę dostępu do żywności i leków. Artykuł II(c) Konwencji o Zapobieganiu i Karaniu Ludobójstwa definiuje „celowe narzucanie warunków życia obliczonych na fizyczną zagładę” jako ludobójstwo. Blokada Izraela spełnia oba te kryteria.

Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ), najwyższy sąd na świecie, bezpośrednio odniósł się do tego kryzysu. W sprawie o ludobójstwo wniesionej przez Republikę Południowej Afryki przeciwko Izraelowi, ICJ wydał tymczasowe środki 26 stycznia 2024 roku, zmodyfikowane 28 marca i 24 maja 2024 roku, nakazując Izraelowi:

1. **Zapobieganie aktom ludobójstwa:** Podjęcie wszelkich środków w celu zapobieżenia aktom objętym Konwencją o Ludobójstwie, w tym zabijaniu, powodowaniu poważnych szkód, narzucaniu destrukcyjnych warunków lub zapobieganiu narodzinom wśród Palestyńczyków w Gazie.
2. **Zapewnienie zgodności wojskowej:** Zapewnienie, że jego wojsko nie popełnia aktów ludobójstwa.
3. **Karanie podżegania:** Zapobieganie i karanie publicznego podżegania do ludobójstwa.
4. **Umożliwienie pomocy humanitarnej:** Umożliwienie niezakłóconego dostarczania pomocy humanitarnej i podstawowych usług.
5. **Zachowanie dowodów:** Zapobieganie niszczeniu i zapewnienie zachowania dowodów związanych z zarzutami o ludobójstwo.
6. **Raportowanie zgodności:** Przedstawienie raportu w ciągu miesiąca na temat podjętych środków w celu zapewnienia zgodności.
7. **Zatrzymanie ofensywy w Rafah:** Natychmiastowe zatrzymanie ofensywy wojskowej w Rafah, która mogłaby prowadzić do warunków powodujących fizyczną zagładę Palestyńczyków.

Izrael zlekceważył te prawnie wiążące nakazy. 116 000 ton pomocy żywnościowej WFP pozostaje zablokowanych, a Rafah jest okupowana od maja 2024 roku, zamykając jedyne przejście graniczne, które wcześniej nie znajdowało się pod kontrolą Izraela. Głód w Gazie nie jest ukrytą tragedią; raporty ONZ, statystyki WHO i obrazy głodujących dzieci zalewają media społecznościowe. Odmowa Izraela przestrzegania tych nakazów to **wyraźne naruszenie prawa międzynarodowego**, a jego działania – głodzenie, bombardowanie i przesiedlanie – to najlepiej udokumentowane, a zarazem najbardziej zaprzeczane ludobójstwo w historii ludzkości.

Obalanie oszczerstw: To nie jest antysemityzm

Potępianie działań Izraela nie jest atakiem na judaizm. To jego obrona.

„Jeśli twój wróg jest głodny, daj mu chleba do jedzenia, a jeśli jest spragniony, daj mu wody do picia.”

Przypowieści 25:21-22

Całkowita blokada Gazy, najpierw w październiku 2023 roku, a teraz od marca 2025 roku, jest więc nie tylko naruszeniem prawa międzynarodowego, ale także naruszeniem Halachy.

„Kto niszczy jedno życie, jest uważany, jakby zniszczył cały świat.”

Sanhedryn 4:5

Judaizm ceni życie ludzkie ponad wszystko **Pikuach Nefesz**, ponieważ każdy człowiek jest stworzony **B'tzelem Elohim** – na obraz Boga. Ziemia Gazy jest przesiąknięta krwią 58 765 ludzi i woła do nieba, jak kiedyś krew Abła:

„Co uczyniłeś? Głos krwi twojego brata woła do Mnie z ziemi.”

Rodzaju 4:10

Polityka i działania Izraela zniszczyły: - 83% całego życia roślinnego - 70% ziemi rolnej, w tym pola i sady - 45% szklarni - 47% studni głębinowych - 65% zbiorników na wodę - wszystkie oczyszczalnie ścieków w Gazie. Ponownie, naruszenie zarówno prawa międzynarodowego, jak i Halachy.

„Kiedy oblegasz miasto... nie niszcz jego drzew... Czy drzewa to ludzie, żebyś miał je oblegać?”

Powtórzonego Prawa 20:19

Izrael nie jest państwem żydowskim i nie jest państwem Żydów. To **Awoda Zara**, by stawiać państwowość i podbój ziemi ponad Jego przykazania. To **Chilul Haszem**, by przywoływać Jego imię, by usprawiedliwić zbrodnie wojenne i mordowanie niewinnych ludzi.

Imperatyw prawny i moralny: Powstrzymać ludobójstwo

W odróżnieniu od 80 lat temu, tym razem świat nie może twierdzić, że nie wiedział. **ICJ** uznał w swoich tymczasowych środkach za prawdopodobne, że niektóre działania Izraela w Gazie mogą stanowić czyny zabronione na mocy Artykułu II Konwencji o Ludobójstwie. **Amnesty International** stwierdziła w grudniu 2024 roku, że działania Izraela w Gazie stanowią zbrodnię ludobójstwa. Istnieje również konsensus większości wśród badaczy ludobójstwa, którzy dochodzą do tego samego wniosku. **Organizacja Narodów Zjednoczonych, Światowa Organizacja Zdrowia, Światowy Program Żywnościowy** i inni wielokrotnie ostrzegali, że blokada Izraela nieuchronnie doprowadzi do wywołanej przez człowieka klęski głodu i wielu zgonów z powodu głodu. Jednak społeczność

międzynarodowa milczała, zdradzając swoją przysięgę **Nigdy Więcej** i swoje obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego.

„Ludobójstwo niekoniecznie oznacza natychmiastowe zniszczenie narodu... Ma raczej na celu oznaczenie skoordynowanego planu... zmierzającego do zniszczenia podstawowych fundamentów życia grup narodowych.”

Raphael Lemkin, Axis Rule in Occupied Europe (1944)

Izrael uzasadnia swoje działania w imię bezpieczeństwa. Ale **żadna doktryna nie usprawiedliwia głodzenia dzieci, bombardowania szpitali ani niszczenia systemów wodnych i zmuszania cywilów do picia ścieków**. To nie są akty obrony. To **zbrodnie przeciwko ludzkości**. Tymczasowe środki ICJ potwierdzają „poważne ryzyko ludobójstwa” – próg ustalony w sprawie *Bośnia i Hercegowina przeciwko Serbii i Czarnogórze* z 2007 roku, który zobowiązuje **wszystkie państwa do natychmiastowego działania**, gdy takie ryzyko jest oczywiste.

Obowiązek zapobiegania ludobójstwu wymaga zatem od państw podejmowania działań, gdy tylko są świadome lub powinny być świadome poważnego ryzyka popełnienia aktów ludobójstwa.

Orzeczenie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Bośni i Hercegowiny przeciwko Serbii i Czarnogórze

Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) potwierdziła, że od marca 2025 roku co najmniej 57 dzieci zmarło z powodu niedożywienia – liczba ta jest prawdopodobnie zaniżona z powodu załamania systemów raportowania. Gdyby to były zachodnie dzieci, wybuchłby globalny gniew. Zamiast tego Palestyńczycy są dehumanizowani, a ich cierpienie bagatelizowane. Niepowodzenie świata w egzekwowaniu środków ICJ to wyrok śmierci dla ludzi w Gazie.

Wniosek: Potępiający wyrok historii

Działania Izraela w Gazie równają się drugiemu Holodomorowi – ludobójstwu przez głód, pladze głodu celowo narzuconej, by zniszczyć naród. To systematyczne odmawianie żywności, wody i pomocy medycznej jest jawnym naruszeniem prawa międzynarodowego. Spełnia ono Actus Reus ludobójstwa: fizyczną realizację masowej śmierci. Zuchwałe przeciwstawienie się Izraela tymczasowym środkom ICJ z 2024 roku dodatkowo potwierdza Mens Rea – zbrodniczą intencję unicestwienia – na mocy Konwencji o Ludobójstwie.

Obietnica „Nigdy Więcej” jest pusta, jeśli prawo międzynarodowe nie dotyczy Izraela. Prawa człowieka nie znaczą nic, jeśli nie obejmują Palestyńczyków.

Bezczynność naszych rządów uczyniła nas świadkami tego, co zostanie zapamiętane jako największa zbrodnia XXI wieku.

Rozliczenie prawne i moralne nadejdzie – co do tego nie ma wątpliwości. Jedynym pytaniem jest, kiedy. I czy nadejdzie na czas, by ocalić życie, czy tylko by je opłakiwać. Reszta tego wieku będzie nawiedzana przez to opóźnienie, tę porażkę, to pytanie:

Dlaczego na to pozwoliliśmy?

Milczenie to współudział. A historia nie będzie łaskawa dla tych, którzy milczeli w obliczu ludobójstwa.